

Predica de la Zürich

Duminică, 25 decembrie 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 139:1-12**: „Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul. Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui mâna peste mine. O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.

Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de Fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo; dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: «Cel puțin întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu!» Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul, ca lumina”.

Vă spunem tuturor un călduros bun venit în scumpul Nume al Domnului nostru. Ne-am adunat aici venind din diferite țări ca să-I mulțumim frumos Domnului pentru tot ceea ce a făcut El în acest an. Cu adevărat Domnul a făcut lucruri mari. Toți aceia care au citit scrisoarea circulară știu că Dumnezeu a deschis ușile și Cuvântul ajunge până la marginile pământului. Dumnezeu lucrează într-un astfel de mod și îi cheamă afară pe ai Săi din toate popoarele, limbile și națiunile. Noi o putem vedea cu ochii noștri, o putem auzi cu urechile noastre și o putem trăi personal cum ultimul mesaj este crezut de către aceia care au fost aleși înaintea întemeierii lumii, iar pentru aceasta noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Am putea enumera toate aceste țări, și uitându-ne în urmă putem spune că Dumnezeu a dăruit har în fiecare călătorie. Doar ce mă întorceam dintr-o călătorie și m-am pregătit pentru

următorul zbor, mi-am făcut valiza și mi-am despachetat-o din nou. De la aeroport m-am dus de fiecare dată în următoarea călătorie. Îi suntem mulțumitori Domnului că încă este posibil. Voi toți știți că ieri 24 decembrie am împlinit vârsta de 83 ani, iar timpul n-a trecut pe lângă mine fără să-și lase amprenta lui. Timpul și-a lăsat urmele sale, auzul mi-a slăbit, mersul s-a îngreunat și vederea mi-a slăbit, dar eu Îi mulțumesc Dumnezeului celui viu care a dăruit har astfel ca Cuvântul Lui sfânt și scump să ajungă până la marginile pământului. Cu adevărat suntem mulțumitori din toată inima pentru toate posibilitățile care acum scurt timp nu le-am avut la dispoziție. Prin transmisia în direct a predicilor toate popoarele ne pot urmări.

Voi toți, care credeți mesajul și nu sunteți de ieri în Împărăția lui Dumnezeu, știți că la începutul anilor '70 frații din Statele Unite au accentuat că totul se va termina în anul 1977. Dar în anul 1976, pe când mă plimbam în jurul casei lui Dumnezeu, am auzit vocea Domnului așa cum auziți voi acum vocea mea, dar cu forță și autoritate divină în ea. El mi-a spus aceste cuvinte: „Robul Meu, du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o Mie. Zidește pe ea pentru că vor veni mulți din diferite țări care vor avea nevoie de cazare”. Fiecare cuvânt a fost exprimat așa. Cine cunoaște acest loc știe că partea de teren unde acum sunt construite tipografia și cele două clădiri pentru cazare, a fost împrejmuțată cu sârmă ghimpată. În al Doilea Război Mondial pe acest teren era un lagăr de prizonieri care trebuiau deportați mai departe. Acest teren vecin aparținea celui mai mare comerciant de automobile din Krefeld. Când l-am sunat pe acel bărbat el a răs la telefon și mi-a spus: „Pastore Frank, eu nu vă pot vinde acest teren. Eu am doi fii și noi avem planuri mari. Nu vă putem vinde terenul fiindcă dorim să ne extindem afacerea, iar pe acest teren vrem să construim niște clădiri pentru expunerea mașinilor. Nu vă putem vinde terenul”. Ultima mea propoziție a fost: „Domnule Tölke, vă rog frumos să vă gândiți că Domnul Dumnezeu Și-a pus mâna pe acest teren”, și am încheiat convorbirea. Și iată, după ce trecuseră exact 21 de zile, înainte de ora 8 dimineața: „Domnul Tölke la telefon. Trebuie să vă vând terenul. Când putem merge la notar? Vă rog să mă sunați când sunteți disponibil”. În acea săptămână am încheiat contractul la notar, în acea săptămână în inima mea am avut planificarea. Dacă vaș putea da mărturie cum S-a îngrijit Dumnezeu de totul, pas cu pas,

etapă cu etapă, cum a călăuzit El și a îmbărbătat, atunci toți ar vedea că este brațul Domnului de la început. Noi ne-am încrezut în Domnul, ne vom încrede mai departe în El și știm că El va face totul bine.

Spun și această observație personală. Eu sunt născut în Prusia de Vest, în regiunea Danzig care astăzi aparține Poloniei. Am venit pe lume într-o gospodărie mare fără electricitate și apă curentă. Aveam doar o fântână și un lac mare în împrejurime. Dacă mă gândesc la mărturia fratelui Branham despre locul unde a venit el pe lume: o casă mică de lemn, și cum a fost folosit de Dumnezeu ca întreaga lume să audă mesajul. Dumnezeu a ales ceea ce este un nimic înaintea lumii. Alegerea lui Dumnezeu și destinația pe care El a hotărât-o pentru noi trebuie s-o lăsăm în seama Lui. Și noi știm că El va face totul bine.

În cuvântul de început am auzit că fratele și sora Baumgarten nu pot fi astăzi în adunare. Sora noastră este grav bolnavă, iar aceasta ne mișcă de săptămâni în adâncul adâncului nostru. Spun aceasta înaintea Domnului: dacă țin serviciul de dimineața, dacă mulțumesc pentru hrană, fie că o facem de trei, patru, cinci ori pe zi noi să ne gândim în rugăciune la sora noastră. La Dumnezeu totul este posibil. În ultimele două rugăciuni pentru bolnavi, după ungerea cu untdelemn, mi-am ridicat brațul drept și mi-am pus mâna asupra ei și am exprimat cuvintele: atât de sigur cum noi am uns cu untdelemn și mi-am pus mâna dreaptă asupra ei prin credință atât de sigur dreapta Ta este ridicată, atât de sigur dreapta Ta câștigă și menține biruința și o vei descoperi. Frați și surori, noi ne putem încrede pe loc în Dumnezeu și știm că la El totul este posibil. El exprimă un Cuvânt și apoi se întâmplă.

Din perspectiva mea, fratelui Branham îi era foarte simplu: Îngerul Domnului îi spunea: „Persoana pentru care îți arăt o viziune va fi vindecată. Pentru persoana care nu îți arăt o viziune tu roagă-te și încredințează-o harului Domnului”. În slujba lui aceasta a fost foarte simplu. Noi nu știm ce intenții are Dumnezeu, dar știm un lucru și suntem siguri că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și făgăduințele Sale rămân veșnic valabile și El Își confirmă Cuvântul Său în viețile acelor care îl cred din toată inima. Dacă Dumnezeu are o altă decizie în planul Lui...Astăzi o avem și pe sora Aman în mijlocul nostru. Dumnezeu l-a luat Acasă în mod neașteptat pe fratele nostru iubit și scump, Aman. N-a fost nicio cerere de rugăciune din partea lui pentru

vreo boală fiindcă nu era necesar. Dumnezeu are felul Său de lucrare. Dar scumpă soră Aman, din toată inima îți dorim binecuvântarea lui Dumnezeu ție și întregii tale case. Dumnezeu s-o binecuvânteze și pe sora Graf care nu este aici. El îi ia Acasă pe ai Săi unul după celălalt și cândva în viitorul apropiat toți vom fi luați Acasă. Eu cred cu adevărat că revenirea Domnului este în fața ușii, așa cum a spus Domnul nostru. Și așa cum este scris, Dumnezeu nu întârzie, El are îndelungă răbdare până când ultimul va fi chemat și va intra. Cu toții ne-am dori ca astăzi să fie acea zi. Eu nu cunosc pe niciun credincios care ar mai spune: „Eu doresc să mai trăiesc câțiva anișori pe pământ”. Eu nu cunosc un astfel de credincios și el nici nu există. Noi toți dorim să plecăm de pe pământ. Și totuși vă rog frumos ca toți să rămâneți echilibrați, treji și normali. Toți tinerii să rămâneți normali și treji astfel ca să nu aduceți nicio rușine asupra Domnului, a Cuvântului sau ocară asupra credincioșilor. Cu adevărat în domeniul pământesc toți să rămânem normali, să ne îndeplinim corect atribuțiile noastre pământești și să nu fim pricină de poticnire pentru nimeni.

Astăzi am putea spune multe. Vom serba Cina Domnului și vom avea masa de dragoste. Este scris despre Cina Domnului și este scris și despre masa de dragoste. Cine a citit vreodată ceva despre masa de dragoste? Întotdeauna au fost și unii oameni care au fost împotriviți cu toate că au avut parte de masa de dragoste; ei au căzut în amăgire cu toate că au fost prezenți la mesele de dragoste ale credincioșilor. Așa este scris în foarte scurta epistolă a lui Iuda, dar aici sunt scrise ambele lucruri. Epistola lui Iuda are doar un singur capitol.

În Iuda 1:3 ne este spus cel mai important lucru: *„Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna”*. După aceea urmează mărturia a ceea ce s-a întâmplat între timp.

Apoi citim vers. 11-12: *„Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core! Sunt niște stânci ascunse la*

mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi și se îndoapă de-a binelea... ”. Să nu citim mai departe.

De fiecare dată au existat două feluri de oameni, credincioșii și ceilalți. Aceasta n-o putem schimba niciodată, așa va rămâne până la sfârșit. Să spunem și acest lucru referitor la Cina Domnului pentru că mai înainte cineva mi s-a adresat.

În general avem Cina Domnului în legătură cu spălarea picioarelor așa cum este dată mărturia în Ioan 13, că Domnul a spus: *„Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu”*. Ultima dată în Krefeld am fost 1200 de oameni și am ținut doar Cina, dar din pricina mulțimii mari n-am putut ține spălarea picioarelor și din cauza aceasta am fost foarte criticați. Dar scumpi frați și surori, dacă noi intrăm în Cuvânt se poate observa că noi respectăm fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Dar dacă câteodată împrejurările exterioare nu ne permit, atunci să nu ne poticnim de aceasta, ci să așteptăm până se va ivi următoarea posibilitate. Pe lângă aceasta doresc să vă citesc două versete biblice pentru ca voi să știți că în tot ceea ce credem și facem de fiecare dată ne întoarcem înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim din Fapte 2:42 unde este scos în evidență ceea ce este important pentru noi, cei patru stâlpi ai Bisericii: *„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni”*. De exemplu, aici nu este amintită spălarea picioarelor. Și fratele Branham a spus într-o duminică: *„Dar pentru că astăzi avem sala plină, fie ca toți aceia care doresc să aibă parte de spălarea picioarelor să vină luni și să facă spălarea picioarelor”*. Scumpi frați și surori, spun aceasta doar cu un motiv: ca să nu permitem ca în noi să se ridice ceva ce ne-ar deranja pe noi și pe alții. Noi nu ne putem permite niciun deranj în Biserică. Noi facem tot ce este posibil de făcut și facem totul conform Cuvântului.

Am putea citi mai departe din Fapte 2:45: *„Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia”*. Voi cunoașteți acest verset. Citim vers. 46: *„Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă”*. Aici nu este scris nimic despre spălarea picioarelor.

Trebuie să rămânem normali și să lăsăm ca totul să rămână valabil. Dacă avem spălarea picioarelor o facem conform Cuvântului. Dacă avem Cina o ținem conform Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă avem împreună Cina și spălarea picioarelor atunci le facem conform Cuvântului lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, o mai spun încă o dată: nu ne putem permite niciun deranj în Biserică.

În Fapte 20:7 este scris: „*În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții*”. Aici este scris că ei s-au adunat împreună, au avut părtășie, au frânt pâinea și I-au mulțumit Domnului din toată inima.

Scumpi frați și surori, acum citim câteva cuvinte. Vă rog să deschideți Scriptura la Ps. 86:7-8: „*Te chem în ziua necazului meu, căci m-ascuți. Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale*”. Vers. 17: „*Fă un semn pentru mine*”, confirmă-Ți Cuvântul Tău cu semne și minuni astfel ca și vrăjmașii mei să spună: „Dumnezeu este cu ei”. Ei n-au primit doar Cuvântul restituirii, ci ei au primit restituirea prin har.

Cum credeți voi că-mi merge mie, în vegherea mea, ziua și noaptea, când Îi spun Domnului: „Te rog dăruiește-ne cuvintele și făgăduințele care sunt în legătură cu restituirea tuturor lucrurilor! Permite să fie descoperite”. Dar așa cum am spus, pentru aceasta este necesar să fim uniți, să fim o inimă și un suflet.

S-o mai citim o dată: „*Fă un semn pentru mine în viața mea!*”. Începe cu tine, începe cu viața ta și spune: „Te rog confirmă-Ți Cuvântul Tău în viața mea, confirmă-Ți Cuvântul cu frații mei, cu surorile mele”. Apoi urmează motivul: „ca s-o vadă vrăjmașii mei”. Așa cum este scris în Fapte, când ologii au fost vindecați o puteai vedea. Acolo n-a fost doar o predică, doar un anunț, ci totul era vizibil. Atunci când Domnul i-a vindecat pe bolnavi o puteai vedea, când se întâmplau semnele și minunile relatate în Fapte totul era vizibil. În slujba fratelui Branham era vizibil; eu am văzut-o cu ochii mei, cum ologul s-a sculat de pe targă, a luat-o în spate și a ieșit afară din cort, era vizibil. Noi dorim să fie vizibil așa ca Dumnezeu să-Și poată confirma Cuvântul Său în mod vizibil. „...căci Tu mă ajuți și mă mângâi, Doamne!” (Ps. 86:17b).

Citim din Ps. 102:13: „*Tu Te vei scula și vei avea milă de Sion; căci este vremea să Te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el*”. Timpul este împlinit, ceasul este împlinit, este aici, așa cum a făgăduit-o Dumnezeu în Cuvântul Său.

Frați și surori, acum, de crăciunul oamenilor, este bine să citim Mat. 1, Luca cap. 1, 2 și 3 și să vedem cum toate făgăduințele din Vechiul Testament și-au găsit împlinirea când le-a venit vremea, începând de la Gen. 3:15: Sămânța lui Dumnezeu va veni prin femeie și va zdrobi capul Șarpelui; toate făgăduințele din întregul Vechi Testament din 2 Sam. 7:14: „*Eu îi voi fi Tată, și el Îmi va fi fiu*”, Ps. 2:7: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut*”, Is. 7:14: „*fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu*”, Is. 9:5, 6: „*un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui*”. Toate făgăduințele Vechiului Testament, chiar și în Mica 5 este spus că El va fi născut în Betleem. Scumpi frați și surori, cuvântul „Bethlehem”, în ebraică *Bet(beyt)* – casă, – *leem(lehem)* – pâine, adică „Casa pâinii”. Dacă citim „Betleem” atunci aceasta nu ne spune mult, dar dacă citim *Beyt-lehem* – Casa pâinii, El, Pâinea vie care S-a coborât din cer. În Biblie, toate cuvintele în limba ebraică au o însemnătate deosebită, pentru că erau în legătură cu ceea ce a făgăduit Dumnezeu că va face. Citim în mod deosebit în Noul Testament în Luca, una după alta: lauda Mariei, lauda lui Zaharia, lauda lui Simeon care a venit în templu. Au fost oameni care au recunoscut ceea ce făcea Dumnezeu în vremea lor și ceasul cercetării din partea lui Dumnezeu.

Ce ajută astăzi dacă se împodobesc pomi de crăciun? Ce ajută dacă se vorbește despre Betleem și dacă pe străzile Betleemului se poartă cruci? Este vorba despre istoria mântuirii și punerea în înfiere. Dumnezeu ni S-a descoperit în Fiul pentru ca să ne transpună pe noi în această stare de înfiere și să ne accepte și să ne primească pe noi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Citim Lc. 1:28: „*Îngerul a intrat la ea și a zis: «Bucură-te, tu, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine!»*”. Aici este scris cuvântul „har”. Din prima clipă când Noul Testament începea să devină realitate, har și încă o dată har. Lc. 1:30: „*Îngerul i-a zis: «Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare, ai primit har, trecere înaintea lui*

Dumnezeu»”. Nu doar Moise a putut spune: „*dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale*” (Ex. 33:13), ci și Maria a putut spune: „*dacă am primit har înaintea lui Dumnezeu*”. Ea a primit trecere, har înaintea lui Dumnezeu, a auzit făgăduința, a crezut-o, Duhul Sfânt a venit asupra ei și Cuvântul S-a făcut trup. Astfel S-a născut Fiul lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că la începutul istoriei mântuirii supranaturalul a fost prezent în fiecare pas. Fie cu Maria, fie cu Elisaveta, dacă a fost vorba de premergător, dacă a fost vorba de Răscumpărătorul nostru, peste tot s-a întâmplat supranaturalul.

Aici în Lc. 1:45 este scris: „*Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile („făgăduințele” – lb. germ.) care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini*”. Aici este ceva deosebit: *Ferice...*

Scumpi frați și surori, ce este astăzi cu noi? Poate ferici și binecuvânta Dumnezeu pe cineva care nu crede Cuvântul și făgăduințele Sale și nu le respectă? Fericirea este pentru aceia care cred ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său și o trăiesc pe loc. „*Ferice de aceea care a crezut; pentru că făgăduințele care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini*”.

Noi toți știm ce s-a întâmplat cu Zaharia. Cine o știe? El n-a putut înțelege că nevasta lui la o vârstă atât de înaintată va avea un fiu. Ce a spus îngerul Gavril? „*Tu vei rămâne mut până în ziua în care făgăduința se va împlini*”. Da, ar fi bine dacă toți cei ce nu cred făgăduința ar sta muți până când vor vedea împlinirea ei. Da, ce bine ar fi dacă niciunul dintre cei ce nu cred nu și-ar deschide gura. Doar cel ce crede să-și deschidă gura, cel ce pe drept, dă dreptate făgăduințelor. Așa a fost atunci. Îngerul Gavril a spus: „*vei fi mut și nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor împlini aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele*”. Zaharia s-a uitat la el, s-a uitat la Elisaveta, dar făgăduința era din partea lui Dumnezeu și trebuia să se împlinească. Apoi când a avut loc nașterea a trebuit ca pruncului să i se dea numele. Lui Zaharia i s-a dat o tăbliță pe care a scris numele, și în acea clipă el a putut vorbi din nou și L-a putut lauda și cinsti pe Domnul.

Dumnezeu împlinește făgăduințele, dar este bine de aceia care le pot crede și pot avea parte directă de ele. Atâta vreme cât nu putem crede lăsați-ne să ne ținem gura până când vom putea vorbi prin credință.

Pavel a scris: „noi credem, și de aceea vorbim” (2 Cor. 4:13b). De aceea Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate aceste lecții din Sfânta Scriptură care sunt scrise în Luca cap. 1, 2 și 3.

Citim Lc. 1:67: „Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit, și a zis”, a exprimat cuvintele profetice. O, dacă noi am fi umpluți cu Duhul Sfânt și am vesti prorocia biblică și am striga: „Aici se împlinște ceea ce a făgăduit Dumnezeu”! În vers. 68 este scris: „Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său”. Aleluia! Acum el putea vorbi, acum Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și el a propovăduit prorocia biblică.

Scumpi frați și surori, ce a zis Moise și este scris? „Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din proroci” (Numeri 11:29). Prin har, Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul profetic și ni l-a descoperit. Noi îl putem crede din toată inima.

Apoi Lc. 1:72: „Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt”. Vers. 76-77: „Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui preainalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui”. Iertarea păcatelor, împăcarea, harul și mântuirea lui Dumnezeu trebuie să stea în centrul vestirii. Să dea poporului Său cunoștința mântuirii. În ziua mântuirii am primit cunoștința mântuirii. În ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat, în ziua mântuirii ne-a fost dăruită mântuirea. Noi am trăit mântuirea și putem spune: așa cum s-a împlinit atunci la început așa se împlinște cu noi acum la sfârșit.

Citim din Lc. 2. Toți știm că păstorii erau pe câmp. În Lc. 2:10-11 este scris: „Dar îngerul le-a zis: «Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul»”. Apoi vers. 14: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui”.

Ce mare har ne-a dăruit Dumnezeu! Am putea citi din Lc. 2:25 profeția exprimată de Simeon prin Duhul. Umplut de Duhul Sfânt el a

exprimat ceea ce se întâmpla și trebuia să se întâmple conform planului lui Dumnezeu de mântuire. În Lc. 2 începând cu v. 28 Simeon a spus următoarele cuvinte: „*Simeon L-a luat în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: «Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze Neamurile și slava poporului Tău Israel»*” (vers. 28-32). Este minunat cum toți cei călăuziți de Dumnezeu au vestit esența planului de mântuire al lui Dumnezeu, au propovăduit esența mântuirii.

Ceea ce m-a apăsât și întristat în aceste zile a fost că mai nou ei nu vorbesc doar despre „trei persoane”, ci despre „două persoane veșnice”. Acești oameni din cadrul mesajului se referă la Col. 1:14 unde este scris: „*în El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”. Acum urmează versetul despre care este vorba: „*El este chipul Dumnezeului celui nevăzut...*” (vers. 15). Vă rog să ascultați cu atenție: „*...Cel întâi născut din toată zidirea*” (vers. 15). Acum ei răstălmăcesc versetul spunând că „Răscumpărătorul nostru este primul pe care Dumnezeu L-a creat”. Nu! Ci prin El Dumnezeu a creat totul. Acest lucru ni-l spune imediat versetul următor.

Este scris în Col. 1:16: „*Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El*”. Vers. 17: „*El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El*”. El este Întâiul născut al creației desăvârșite. Nu al creației Universului, ci al noii creații divine. El Întâiul născut, iar noi întâii născuți. El Fiul lui Dumnezeu, noi fiii și fiicele lui Dumnezeu. Prin El noi am primit înfierea. Dacă ați ști voi câte neazuri mă apasă în interior când aud răstălmăcirii! N-o pot suporta, mi se face greață, mi se face rău. Sunt mulțumitor lui Dumnezeu că noi mergem de la verset la verset și încadrăm totul biblic: partea profetică, partea evanghelică, partea de învățătură, să putem încadra biblic totul conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru.

Domnul nostru este Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel din Urmă. Dumnezeu este invizibil, Dumnezeu este Duh. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu, dar la început Dumnezeu a ieșit din plinătatea

Sa de lumină și a fost văzut într-un chip vizibil. Acesta a fost Domnul nostru care, la început, a umblat în Grădina Eden. În Vechiul Testament Dumnezeu S-a descoperit într-o formă vizibilă ca Domn, și ca Domn El a putut spune că l-a făcut pe Adam după chipul și asemănarea Sa. Dacă mergem la 1 Cor. 15 putem citi că atât de sigur cum noi purtăm chipul primului Adam tot atât de sigur noi vom purta chipul celui de-al doilea Adam. Cu adevărat o armonie divină, un Cuvânt desăvârșit al lui Dumnezeu, în Vechiul și Noul Testament.

Să cuprindem. Scumpi frați și surori, înaintea lui Dumnezeu noi purtăm responsabilitatea de a încadra totul biblic. Aceasta este rugăciunea și dorința mea, ca toți care acum au parte de această veste să îndepărteze orice neregularitate, neînțelegere și răstălmăcire pentru ca niciunul, care serbează Cina împreună cu noi sau are parte de masa de dragoste, să nu alunece pe căi rătăcitoare și să vestească lucruri care nu pot fi confirmate înaintea lui Dumnezeu. Dacă mă gândesc că acel bărbat pe care fratele Branham l-a amintit de peste o sută de ori este răspunzător, în cadrul mesajului, de „învățătura celor două persoane veșnice”, aceasta este de neconceput.

Îi suntem mulțumitori Dumnezeului atotputernic care ne-a dăruit har, așa cum a dăruit har Mariei, Elisavetei, lui Zaharia și lui Simeon. Cu adevărat, prin Duhul Sfânt să te întorci la învățătura profetică și să vestești ceea ce Dumnezeu a vestit deja prin Duhul. Îi mulțumim Dumnezeului celui viu pentru Cuvântul Său veșnic valabil. Toate răstălmăcirile, învățăturile vor trece, dar Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu rămâne veșnic.

Așa cum am citit aici, întreaga oaste cerească a participat atunci când Domnul a venit pe acest pământ. De aceea și este scris: „*Astăzi vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*” (Lc. 2:11). Nu a fost un Fiu care a devenit Fiu, ci Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut trup și Fiul lui Dumnezeu S-a născut. Este așa.

Scumpi frați și surori, permiteți-mi să v-o spun în acest exemplu simplu. Începutul creației. Nu începutul creației cerului și al pământului, ci începutul creației/zidirii lui Dumnezeu, al creației divine. Cum este firește? Mai întâi este o sămânță. La zămislire este o sămânță, la naștere este o creatură, o făptură vie; nu mai este nicio sămânță acolo, în brațele

tale ai un copilăș, un fiu sau o fiică. Exact așa a fost El Sămânța și Fiul lui Dumnezeu a fost descoperit. Noi primim Sămânța Cuvântului lui Dumnezeu în noi, suntem născuți din nou la o nădejde vie ca fii și fiice ale lui Dumnezeu în vecii vecilor și vom fi veșnic împreună cu Domnul nostru.

Acum două, trei gânduri și cuvinte în legătură cu Cina Domnului. Domnul nostru a instituit Cina; noi o putem citi din Mat. 26. Frați și surori, este bine dacă noi nu suntem indiferenți și doar auzim, ci o și luăm la inimă. Dacă citim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu atunci cu adevărat să-l luăm la inimă și să-i permitem să ne vorbească.

Citim Mat. 26:28, dar am putea începe cu Mat. 26:26: „*Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor; zicând: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.»*” Apoi în timp ce mâncau... Noi astăzi încă nu mâncăm, avem doar Cina. Pe când mâncau, în timp ce ținea cina pascală cu ucenicii, Domnul a luat o pâine, și, după ce a binecuvântat, a frânt-o, și a dat-o ucenicilor.

Vers. 27-28: „*Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: «Beți toți din el»*”. Mie îmi place cum este scris aici: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*” (vers. 28). În pahar era vin. Dar El vorbea de sângele Lui, de sângele noului legământ care avea să se verse pentru mulți spre iertarea păcatelor. Apoi ca toți să știe că aceasta este așa în vers. 29 este scris: „*Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu*”. Da, în pahar era vin care a fost băut. În Fiul lui Dumnezeu, Mielul lui Dumnezeu era sângele noului legământ care a fost vărsat pe crucea Golgotei. Cu acest sânge a intrat în Locul preasfânt ceresc și a isprăvit o răscumpărare deplină.

Vă rog frumos s-o ascultați încă o dată din vers. 28: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. A fost vărsat pentru tine, pentru mine, pentru noi.

În 1 Cor. 10 și 11 avem o învățătură foarte bună. În 1 Cor. 10 sunt scrise versete pe care le-am citit la fiecare Cină. 1 Cor. 10:16-17: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el*

împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine”.

Apoi 1 Cor. 11 pe care toți îl cunoaștem. 1 Cor. 11:23-26: „Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. Aleluia! Voi vestiți moartea Domnului până va veni El.

Da, noi vestim ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei. Domnul nostru a murit pentru noi, a scos țepușul morții, a biruit moartea, iadul și pe Satan. Unde îți este boldul, moarte? Unde îți este biruința, moarte? Îi mulțumim lui Dumnezeu că El ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru. Și ceea ce am spus deseori o putem repeta: biruința Lui este biruința noastră și credința a devenit o descoperire pentru noi. Spuneți-mi câte milioane citesc același Cuvânt, aceeași Biblie, și merg mai departe pe căile lor proprii? Cine a primit trecere înaintea lui Dumnezeu? Unde este descoperit brațul Domnului? Unde vine Duhul lui Dumnezeu ca să repete și să spună ca atunci cu Maria, cu Zaharia, cu aceia care au fost cu adevărat umpluți cu Duhul Sfânt? Duhul Sfânt ne călăuzește în Cuvânt și cu adevărat noi Îi putem mulțumi Domnului din tot sufletul și din toată inima că El a călăuzit lucrarea Lui. Îi putem mulțumi că în acest timp al nedumeririi și încurcăturilor – în toate colțurile sunt nedumeriri și încurcături – Dumnezeu a dăruit har astfel că Cuvântul Său pentru acest timp este vestit și crezut. Îi suntem mulțumitori că putem serba Cina Domnului în mod biblic. Dacă este voia Domnului, ar fi bine și dorim ca și în acest loc să facem și spălarea picioarelor. Încredințăm totul în brațul Domnului. Oricum ar veni, știm un lucru: noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și facem conform

Cuvântului lui Dumnezeu. Noi facem cum am spus și citit înainte din Faptele apostolilor, când se adunau în case, nu este scris că de fiecare dată s-a întâmplat totul; dar ei erau în părtășie unii cu alții, stăruiau în rugăciune. Este foarte, foarte important: în părtășie, în rugăciune, și foarte important în învățătura apostolilor.

Dacă astăzi aș întreba: unde a spus Pavel că la fiecare Cină să ținem spălarea picioarelor? Cu adevărat el ar fi putut spune în 1 Cor. cap. 10 sau 11: „dacă voi ați avut cina pascală, ați frânt pâinea și ați serbat Cina după aceea să faceți și spălarea picioarelor”. Fraților și surorilor, eu spun aceasta cu un motiv: ca nimeni să nu plece împovărat din acest loc. Unde avem posibilitatea s-o facem, o facem, dar vă rog frumos nu faceți lege, ci lăsați harul. Permiteți să stăpânească harul, nu fanatismul! Aveți dragoste față de Cuvânt, dragoste unii față de alții, călăuziți prin Duhul Sfânt pentru ca pacea lui Dumnezeu să poată stăpâni inimile noastre.

Este foarte important ceea ce este scris și în 1 Cor. 11:27-29: *„De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului”*.

Scumpi frați și surori, printr-un singur Duh suntem botezați într-un singur Trup, răscumpărați prin Sângele noului legământ. Vestirea Cuvântului, Evanghelia crucii despre iertare, împăcare și har. Toți aceia care au primit și trăit iertarea și împăcarea cu Dumnezeu au fost botezați într-un singur Trup printr-un singur Duh. Noi suntem Trupul Domnului, mădulare unii altora și toți avem o dorință sinceră ca Dumnezeu să vină peste noi cu o revărsare puternică a Duhului Său ca la început: deodată să vină din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic. De fapt, în mărturia sa despre ceea ce s-a întâmplat 11 iunie 1933, fratele Branham a spus că un sunet din cer ca vâjâitul unui vânt puternic, care a putut fi auzit de toți cei prezenți, a însoțit glasul care i-a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu

un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Cu adevărat acest mesaj premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.

Cu mare mulțumire astăzi, 25 decembrie 2016, vă spun vouă și Dumnezeului meu, aducându-mi aminte de decembrie 1933, aducându-mi aminte de decembrie 1962 când fratele Branham mi-a spus în limba engleză cuvânt cu cuvânt ceea ce Domnul îmi spuse în limba germană, apoi mi-a dat confirmarea că mesajul este conținut în predicile înregistrate pe benzi și mi-a spus să aștept cu împărțirea hranei până când voi primi și restul. În decembrie 1980 când m-am întors din Africa am fost internat în spital bolnav de malaria tropica. Medicii n-au mai avut soluții de tratament, m-au abandonat și am fost împins în camera muribunzilor de la subsol într-un pat cu o perdea la stânga și una la dreapta. Aceasta a fost în decembrie 1980 după ce m-am întors din Nigeria, Accra (Ghana). Medicii au abandonat tratarea mea și pur și simplu îmi așteptam moartea. Atunci am avut una dintre cele mai mari trăiri. Eu eram din ce în ce mai slab și așteptam să plec Acasă. Atât mai doream să spun: „Doamne, cum stau eu înaintea Ta?”. Voi cunoașteți mărturia mea: apoi am fost luat din trup și transpus sub cerul senin. M-am uitat în dreapta și am văzut gloata care nu se putea număra; toți erau tineri îmbrăcați în alb. Fiecare haină era albă și emana o strălucire deosebită. Toți eram tineri și ne ridicam în slavă.

Scumpi frați și surori, eu sunt convins că toți aceia care acum cred din toată inima mesajul divin pentru acest timp sunt parte din Mireasa Mielului, și acum noi serbăm Cina Domnului în mod vrednic. Toată vina noastră o aducem înaintea Domnului și spunem: „Sângele Domnului acoperă păcatul meu, Sângele Tău mă curăță și mă face mai alb ca zăpada”. Credem din toată inima că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, a rupt zapisul care stătea împotriva noastră și stăm înaintea Feței lui Dumnezeu neprihăniți prin credință. Noi serbăm Cina ca o aducere aminte a ceea ce Domnul a făcut pentru noi. Numele Lui să fie lăudat și cinstit! Amin.

Are loc partea practică a Cinei [...].

Doresc să folosesc acest timp ca să mulțumesc tuturor fraților noștri care traduc. Nimeni nu-și poate da seama câte ore sunt necesare pentru traducerea unei predici, a unei borșuri. Îi mulțumim Domnului

pentru fratele Etienne Genton, pentru fratele Jean Lambert, pentru frații Henrich care traduc în limba română, pentru fratele Loescher care traduce în maghiară și în mod deosebit pentru fratele Miskys care traduce în portugheză. Este puternic ce face Dumnezeu în țările vorbitoare de limbă portugheză. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El Se îngrijește de toate limbile. Noi doar putem spune cum au cântat cântăreții: rămâne așa cum a făgăduit Dumnezeu, rămâne așa că cine crede nu va rămâne de rușine, așa este scris în Rom. 10:11: „după cum zice Scriptura: «Oricine crede în El nu va fi dat de rușine»”.

Frați și surori, credeți acum din toată inima în iertarea absolută a vinei păcatelor. Zapisul a fost rupt, nu mai există, a fost pironit pe cruce. Așa cum cântă poetul de cântare: „Sunt curățat de vină, am intrat în bucurie. Veșnic Te voi lăuda Răscumpărătorule”. Rămâne așa cum a făcut-o Dumnezeu: *S-a isprăvit!* S-a isprăvit pentru tine și pentru mine. Frați și surori, rămâne așa: Domnul Se va întoarce și ne va lua la El, și sunt convins că noi vom avea parte de aceasta. Sunt convins din inimă că noi care credem acum vom avea parte de răpire. Rămâne așa. Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului nostru. Aleluia!

Cine a luat pâinea și paharul poate mulțumi Domnului.

Haideți să citim Ioan 13. Rămânem la ceea ce a spus Domnul. Citim Ioan 13:4-11: „*S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar și S-a încins cu el. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis: «Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?»*

Drept răspuns, Isus i-a zis: «Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.» Petru I-a zis: «Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!» Isus i-a răspuns: «Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.» «Doamne», I-a zis Simon Petru, «nu numai picioarele, dar și mâinile și capul!» Isus i-a zis: «Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; și voi sunteți curați, dar nu toți.» Căci știa pe cel ce avea să-L vândă; de aceea a zis: «Nu sunteți toți curați»”.

Apoi cunoașteți vers. 14-16: „Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu. Adevărat, adevărat vă spun că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți”. Dumnezeu să dăruiască har ca s-o facem oricât de des o putem face.

Folosesc această posibilitate ca să exprim în mod deosebit că de pe aceste teritorii vorbitoare de limba germană, Germania, Elveția, Austria, Dumnezeu a ales inimi deosebite și de la început El S-a îngrijit ca întreaga lucrare misionară să fie sprijinită. Nici o singură dată nu a fost prea puțin. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe cei ce au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Voi ați auzit că au fost distribuite peste șapte tone de predici. Scumpi frați și surori, facem tot ceea ce putem face, facem ceea ce Dumnezeu ne-a însărcinat să facem. Cu adevărat folosim timpul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit pentru ceea ce a fost hotărât pentru ultimul mesaj. Mulțumesc pentru toate rugăciunile, mulțumesc pentru tot ceea ce a putut face Dumnezeu în acest timp.

Sfârșitul de săptămână trecut am fost în Ucraina. Frații din România au venit la Lvov. Eu am fost acolo pentru prima dată, într-o clădire ortodoxă foarte frumoasă. Oamenii s-au adunat acolo de aproape și de departe ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Când am fost la aeroport, al doilea predicator care ne invitase ne-a întrebat: „Ce a fost spus fratelui Branham din norul supranatural?” El ne-a întrebat aceasta pe când eram în aeroport înainte de a pleca. El a vrut să știe mai mult. Îi mulțumim lui Dumnezeu. Am avut la mine revista „Life” și revista „Science”. Mi-am deschis bagajul și i-am putut arăta: acesta este norul care a coborât, aceasta și aceasta a vorbit Domnul din norul supranatural”. El a spus: „O, am dori să aflăm mai mult de ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp”. Dumnezeu cheamă afară pe poporul Său din toate popoarele, limbile și națiunile.

Vă mulțumesc în mod deosebit vouă celor din Elveția. De 46 de ani, în ultima duminică a fiecărei luni vin aici. În tot acest timp au fost doar trei, patru excepții când n-am putut veni fiindcă am avut greutăți. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca în țara, în orașul în care fratele Branham a

ținut adunări deosebite și aici oamenii să se poată aduna ca să asculte Cuvântul Domnului, Cuvântul ceasului. Permiteți să accentuăm încă o dată cântarea: rămâne așa cum a făgăduit Dumnezeu, rămâne așa că noi Îl credem pe Dumnezeu, credem așa cum zice Scriptura, credem ceea ce ne-a făgăduit Domnul. Scumpi frați, luați saluturi în Austria și în toate popoarele și limbile. Să-I mulțumim Domnului împreună.

Iubite Domn, Îți mulțumim din tot sufletul pentru Cuvântul Tău sfânt și scump, Îți mulțumim că noi am serbat Cina într-un mod vrednic, prin credința că pe crucea Golgotei a avut loc împăcarea deplină, iertarea și mântuirea noastră. Că suntem înfiați. Așa cum Întâiul născut a fost începutul noii creații/începutul zidirii lui Dumnezeu. Dacă este cineva în Hristos este o făptură nouă. Lucrurile vechi au trecut, totul este nou. Dăruiește-o tinerilor noștri care au necazurile lor. Tu mare Dumnezeu, noi dorim ca toți să fie confirmați înaintea Ta. Niciunul din cei ce cred acum nu va rămâne de rușine. Rămâne așa: pe cine ai ales Tu crede făgăduința pe care Tu ai dat-o. Noi suntem copiii făgăduinței. Așa rămâne: Tu ne-ai dăruit har, ne-ai dăruit îndurare. Îți mulțumim pentru slujba fratelui Branham, Îți mulțumim că purtăm acest mesaj divin pe întregul pământ.

Binecuvântează-i pe toți frații noștri din toate popoarele, limbile și națiunile. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru tot în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Mai cântăm împreună o cântare și apoi vom trece la masa de dragoste. Cântăm cântarea 7, „Doamne, Tu ai făcut lucruri mari cu noi”, iar la strofa a parta ne vom ridica în picioare și Îi vom mulțumi Domnului pentru masa de dragoste.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre, să mă aduceți înaintea Domnului pentru ca ultimii să fie chemați și Domnul să Se poată întoarce. Vă mulțumesc din tot sufletul pentru sprijinul lucrării misionare de pe întregul pământ pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o. În toată viața mea n-am amintit niciodată de bani, n-am adunat bani pentru acțiuni sociale. Dar Dumnezeu a binecuvântat peste așteptări și niciodată n-a fost prea puțin. Vă mulțumim vouă și mai ales Domnului. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Vă doresc un an 2017 binecuvântat! Așa cum Domnul ne-o dăruiește, fiecare zi este o zi a harului. Dumnezeu Își desăvârșește lucrarea Lui și El va reveni. Lăudat să fie Numele Lui! Amin.

Iubite Domn, Tu i-ai spus prorocului Tău că nimic nu se va putea împotrivi rugăciunii lui, nici chiar cancerul. Dumnezeuule, astăzi Tu ești același. Te rugăm ca să confirmi Cuvântul Tău. Rămâne așa: Tu ești același ieri, azi și în veci. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău. Binecuvântează pe scumpulii noștri frați și surori. Binecuvântează-i și pe toți aceia care n-au putut fi astăzi în acest loc. Binecuvântează-i pe toți din toate popoarele, limbile și națiunile. Îți încredințăm totul și-Ți mulțumim pentru făgăduința pe care ne-ai dat-o că vei fi cu noi în toate zilele până la sfârșitul veacului. Lăudat și cinstit să fie minunatul și scumpul Tău Nume Isus.

Acum binecuvântează părtășia pe care o vom avea. Permite să fie o masă a dragostei pentru ca să nu mai fie exprimat niciun gând negativ, ca prin credință să vorbim, prin credință să înfăptuim conform Cuvântului Tău, să Te luăm pe Cuvânt. Îți mulțumim pentru Ioan 13, Îți mulțumim pentru Mat. 26, Îți mulțumim pentru Fapte 2:42, Îți mulțumim pentru toate versetele biblice. Sfintească-Se Numele Tău, vie Împărăția Ta, voia Ta să se întâmple precum în cer așa și pe pământ. Lăudat să fii, o, Doamne, în vecii vecilor! Aleluia! Amin.